

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.776 van 8 oktober 1999

A. 64.915/VIII-1234

In zake : **VAN HEMELRIJCK** Anne
Herreweghestraat 23/3
1090 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Pensioenen,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Catherine VANDERGUNST, advocaat, avenue reine Astrid, 11 1330 Rixensart.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 31 juli 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Anne VANHEMELRIJCK de nietigverklaring vordert van de koninklijke besluiten van 9 en 13 januari 1995 die Filip VANDERPER en Margareta CEUTERICK met ingang van 1 januari 1995 benoemen tot adjunct-adviseur, respectievelijk bij de bestuursafdeling voor de sociale geneeskunde en de bestuursafdeling voor de verplegingsinrichtingen van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu - hoofdbestuur;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAQUET,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 26 februari 1999
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter
griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memories van de
partijen;

Gelet op de beschikking van 9 augustus 1999,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 1 oktober 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS,
kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en van
Mr. WOLTER, loco Mr. VANDERGUNST, advocaat, die voor de
verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat verzoekster op 1 augustus
1989 benoemd is tot bestuurssecretaris-juriste op proef
bij het Ministerie van Volksgezondheid; dat ze op
1 augustus 1990 vast benoemd is in die graad, met
ranginneming op 1 augustus 1989 voor de bevordering in
graad; dat ze bij bericht van 6 september 1994 ervan op
de hoogte is gebracht dat bij wege van bevordering in
graad zou worden voorzien in de vacature van drie

betrekkingen van adjunct-adviseur, waarvan één bij de bestuursafdeling voor de sociale geneeskunde en één bij de bestuursafdeling voor de verplegingsinrichtingen; dat ze naar die twee betrekkingen heeft gesolliciteerd; dat ze van de bestreden handelingen in kennis is gesteld door de bekendmaking ervan bij wijze van vermelding in het Belgisch Staatsblad van 30 mei 1995;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat verzoekster haar belang bij het beroep heeft verloren; dat ze uiteenzet dat het koninklijk besluit van 10 april 1995 houdende vereenvoudiging van de loopbaan van sommige ambtenaren in de rijksbesturen die behoren tot de niveaus 1 en 2+ de graden van bestuurssecretaris - rang 10 - en van adjunct-adviseur -rang 11 - schrapt en de personeelsleden die een van die graden bekleden ambtshalve benoemt tot adjunct-adviseur - rang 10-; dat ze erop wijst dat die wijzigingen, die uitwerking hebben op 1 juni 1994, in genen dele verandering brengen in de anciënniteit van de betrokken ambtenaren; dat de verwerende partij daaruit besluit dat "verzoekster haar belang zal hebben verloren om de lopende procedure naarstig te vervolgen in zoverre ze dezelfde graad zal hebben als degenen wier benoeming wordt bestreden, te weten de graad van adviseur (lees : adjunct-adviseur), aangezien het belang afhankelijk is van het voordeel dat verzoekster zou kunnen halen uit de nietigverklaring van de handeling waar zij in haar beroep op doelt";

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord de volgende bezwaren formuleert :

" De verwerende partij betwist verzoeksters belang. De verwerende partij voert evenwel in hoofdzaak als argument aan dat aangezien de nieuwe graad van adviseur (lees : adjunct-adviseur) op 1 juni 1994 op eenvormige wijze en met terugwerkende kracht is verleend aan de bestuurssecretarissen en aan de adjunct adviseurs , verzoekster geen aanspraak zou kunnen maken - quod non - op enig belang doordat die

nieuwe graad haar aldus sedert die datum zal zijn verleend.

Daarbij vergeet men evenwel in het onderhavige geval dat verzoekster, daar ze niet in kennis is gesteld van de rangschikking, zich niet heeft kunnen verdedigen door daartegen bezwaar in te brengen. Ze had, indien het een vergelijkend examen was geweest, kunnen worden gerangschikt bij de in aanmerking genomen gegadigden en eventueel kunnen worden bevorderd tot adjunct-adviseur vóór de bekendmaking van het koninklijk besluit van 10 april 1995 houdende vereenvoudiging van de loopbaan van sommige ambtenaren in de rijksbesturen die behoren tot de niveaus 1 en 2+ (...).

Verzoekster had zich, net zoals de tot adjunct-adviseur bevorderde personen, sedert 1 januari 1995, met recht kunnen beroepen op zulk een bevordering en het uitoefenen van het ambt in het verdere verloop van haar loopbaan.

De nieuwe graad van adjunct-adviseur is hoe dan ook nog slechts een wervingsgraad en niet een bevorderingsgraad overeenkomstig het koninklijk besluit van 10 april 1995.

Het belang van verzoekster, die de nietigverklaring van de omstreden bevorderingen beoogt, blijft een dadelijk en stellig belang, ongeacht of het koninklijk besluit van 10 april 1995 later nog geldig is; wij vernamen trouwens dat tegen dat besluit zelf verscheidene beroepen tot nietigverklaring zijn ingesteld";

dat verzoekster in haar laatste memorie voorts betoogt :
" Ondanks het koninklijk besluit van 10 april 1995, dat uitwerking heeft op 1 juni 1994, heeft verzoekster een nadeel ondervonden dat nog steeds dadelijk is in zoverre ze, daar ze uit de omstreden bevorderingsprocedures is geweerd en evenmin in aanmerking is genomen voor de vacante betrekking bij de bestuursafdeling voor het maatschappelijk welzijn, niet heeft kunnen solliciteren naar de betrekkingen van rang 13 die later in de maand mei 1997 vacant zijn verklaard, terwijl ze geacht werd sedert 1 juni 1994 adjunct-adviseur te zijn geworden en bevorderd te kunnen worden;

Die betrekkingen van rang 13 zijn immers bestemd voor de personeelsleden die een bevordering tot adjunct-adviseur "zonder weddeschaalverhoging" hebben gekregen. Verzoekster heeft thans evenwel een anciënniteit van 9 jaar sedert 1 augustus 1998.

Ofschoon verzoekster thans dezelfde graad bekleedt als de personeelsleden wier bevordering wordt

bestreden, staat zulks er niet aan in de weg dat ze nog steeds een kennelijk, stellig en dadelijk belang heeft bij het verkrijgen van de gevorderde nietigverklaringen. In de maand mei 1997 waren de nieuwe loopbanen, zoals ze vastgesteld zijn bij het koninklijk besluit van 10 april 1995, gemeenlijk "Mammoet 2" genoemd, immers nog niet, wat niveau 1 betreft, omgezet in een personeelsformatie.

Het koninklijk besluit van 10 april 1995 stelt elk personeelslid van niveau 1 dat een anciënniteit van 9 jaar heeft in rang 10, in staat een betrekking van rang 13 te ambiëren.

In het onderhavige geval bestaat het nadeel erin dat de betrekkingen van rang 13 opengesteld zijn voor het Ministerie van Sociale Zaken vóór de datum van inwerkingtreding van het voormelde koninklijk besluit van 10 april 1995 (van 1 juni 1997) en dus alleen toegankelijk waren voor de ambtenaren die tot adjunct-adviseur bevorderd waren volgens de vroegere bepalingen van het statuut van het rijkspersoneel.

Bijgevolg had verzoekster, indien ze bevorderd was tot adjunct-adviseur, in mei 1997 kunnen solliciteren om te worden bevorderd tot rang 13 waarin twee betrekkingen vacant verklaard zijn in haar bestuursafdeling.

Verzoeksters belang blijft thans nog bestaan, te meer daar de bevorderingen tot rang 13 tot op heden nog niet zijn geschied";

dat verzoekster, ten slotte, alludeert op twee andere beroepen die zij heeft ingesteld;

Overwegende dat artikel 26 van het koninklijk besluit van 10 april 1995 houdende vereenvoudiging van de loopbaan van sommige ambtenaren in de rijksbesturen die behoren tot de niveaus 1 en 2+ titel III, waarin de artikelen 14 tot 20 van het koninklijk besluit van 20 juli 1964 betreffende de hiërarchische rangschikking en de loopbaan van sommige personeelsleden van de rijksbesturen vervat zijn, opnieuw opneemt; dat artikel 14, § 1, van het laatstgenoemde besluit in rang 10 de graad van adjunct-adviseur instelt en paragraaf 3 ervan in rang 10 de graad schrapt van bestuurssecretaris en in rang 11 die van adjunct-adviseur; dat luidens artikel 20

van hetzelfde besluit de personeelsleden die een van deze geschrapte graden bekleden ambtshalve worden benoemd in de graad van adjunct-adviseur en de in de graad die ze bekleedden verkregen anciënniteit behouden en voor de berekening van de graadanciënniteit van de ambtshalve in een graad van rang 10 benoemde personeelsleden, de in aanmerking komende diensten verricht in een graad van de rangen 11 en 12, geacht worden verricht te zijn in de graad van rang 10; dat krachtens artikel 8 van het koninklijk besluit van 3 juni 1996 houdende wijziging van diverse verordeningsbepalingen toepasselijk op de rijksambtenaren, het koninklijk besluit van 10 april 1995, wat niveau 1 betreft, in werking is getreden op de dag van de inwerkingtreding van de personeelsformatie van het ministerie of de betrokken instelling van openbaar nut waarin de nieuwe loopbanen met betrekking tot dat niveau zijn opgenomen, en uiterlijk op 1 juni 1997;

Overwegende dat uit het vorenstaande blijkt dat verzoekster alsmede degenen op wie de bestreden akten betrekking hadden op 1 juni 1997 benoemd waren in de graad van adjunct-adviseur; dat de door hen verrichte diensten in de graad van adjunct-adviseur in rang 11 geacht worden vervuld te zijn in de graad van adjunct-adviseur in rang 10, net zoals die van verzoekster in de graad van bestuurssecretaris; dat verzoekster in de maand mei 1997 niet de in artikel 41 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939+- vereiste negen jaar anciënniteit had in niveau 1 om aanspraak te kunnen maken op een bevordering in een graad van rang 13, ongeacht de graad die ze destijds bekleedde; dat indien verzoekster meende dat ze op onrechtmatige wijze was geweerd uit de in de maand mei 1997 aangevatte bevorderingprocedures, het aan haar stond de nietigverklaring te vorderen van de handelingen die tot die bevorderingen zouden leiden; dat ze elk belang bij haar beroep heeft verloren,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht oktober 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.